

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010787
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3816010787.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Michala Eliaša, v trestnej veci proti obžalovanému L. B., nar. XX.XX.XXXX v V., okres P., trvale bytom O., B. XX/XX, okres P., prechodne bytom P., Y. X/X, t. č. bytom O., X. XXXX/X a spol., pre pokračovací trestný čin zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Tr. zákona sčasti samostatným konaním a sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a iné, o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 07. decembra 2021 pod sp. zn. 1T/195/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. decembra 2022 v Trenčíne jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku s a napadnutý rozsudok okresného súdu z r u š u j e v celom rozsahu.

II. Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku

s a obžalovaný L. B., nar. XX.XX.XXXX V., t. č. na slobode

podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 27.12.2016, doručenej okresnému súdu toho istého dňa pod č. k. 2Pv/6/15/3307-64 pre pokračovací trestný čin zločinu podvodu spáchaného sčasti samostatne a sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1) v období od augusta roku 2006 do konca februára 2008 v Prievidzi pod zámienkou zhodnotenia od poškodeného W. C. vylákal celkom päť pôžičiek na úhradu nákladov spojených s otvorením závodu na výrobu surových štiav v celkovej výške -292.000,- Sk, hoci vedel, že tieto nebude mať z čoho uhradiť, pôžičky v lehotách splatnosti neuhradil, čím poškodenému W. C. spôsobil škodu v celkovej výške -9.692,62,- Eur,

2) spoločným konaním v období od júla 2008 do septembra 2008 v Prievidzi pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov vylákali od poškodeného W. C. celkom osem pôžičiek na úhradu nákladov spojených s obstaraním finančným prostriedkov na otvorenie závodu na výrobu surových štiav v celkovej výške -560.000,- Sk, hoci vedeli, že tieto nebudú mať z čoho uhradiť, pôžičky v lehotách splatnosti neuhradili, čím poškodenému W. C. spôsobili spoločným konaním škodu vo výške -18.588,60,- Eur,

čím L. B. iar sčasti samostatne a sčasti spoločne s G. H. rom spôsobil W. C. škodu v celkovej výške -28.281,22,- Eur,

pretože nebolo dokázané, že sa oba žalované skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný, stali.

III. Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku

s a obžalovaný G. H., nar. XX.XX.XXXX V., t. č. na slobode

podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 27.12.2016, doručenej okresnému súdu toho istého dňa pod č. k. 2Pv/6/15/3307-64 pre pokračovací trestný čin prečinu podvodu spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

spoločným konaním v období od júla 2008 do septembra 2008 v Prievidzi pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov vylákali od poškodeného W. C. celkom osem pôžičiek na úhradu nákladov spojených s obstaraním finančným prostriedkov na otvorenie závodu na výrobu surových štiav v celkovej výške -560.000,- Sk, hoci vedeli, že tieto nebudú mať z čoho uhradiť, pôžičky v lehotách splatnosti neuhradili, čím poškodenému W. C. spôsobili spoločným konaním škodu vo výške -18.588,60 Eur,

pretože nebolo dokázané, že sa žalovaný skutok, pre ktoré je obžalovaný stíhaný, stal.

IV. Podľa § 288 odsek 3 Tr. poriadku súd poškodeného W. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., A. E. X/X, okres P. s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „súd prvého stupňa“) pod sp. zn. 1T/195/2016 zo dňa 07. decembra 2021 boli obžalovaní L. B. a G. H. uznaní za vinných nasledovne:

Obžalovaný L. B. v bode 1) a 2) z pokračovacieho trestného činu zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Tr. zákona sčasti samostatne a sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona

a

obžalovaný G. H. v bode 2) z pokračovacieho trestného činu prečinu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 221 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe že

obžalovaný L. B.

1) v období od augusta roku 2006 do konca februára 2008 v Prievidzi pod zámienkou zhodnotenia od poškodeného W. C. vylákal celkom päť pôžičiek na úhradu nákladov spojených s otvorením závodu na výrobu surových štiav v celkovej výške -292.000,- Sk, hoci vedel, že tieto nebude mať z čoho uhradiť, pôžičky v lehotách splatnosti neuhradil, čím poškodenému W. C. spôsobil škodu v celkovej výške -9.692,62,- Eur,

2) spoločným konaním v období od júla 2008 do septembra 2008 v Prievidzi pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov vylákali od poškodeného W. C. celkom osem pôžičiek na úhradu nákladov spojených s obstaraním finančným prostriedkov na otvorenie závodu na výrobu surových štiav v celkovej výške -560.000,- Sk, hoci vedeli, že tieto nebudú mať z čoho uhradiť, pôžičky v lehotách splatnosti neuhradili, čím poškodenému W. C. spôsobili spoločným konaním škodu vo výške -18.588,60,- Eur,

obžalovaný G. H.

2) spoločným konaním v období od júla 2008 do septembra 2008 v Prievidzi pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov vylákali od poškodeného W. C. celkom osem pôžičiek na úhradu

nákladov spojených s obstaraním finančným prostriedkov na otvorenie závodu na výrobu surových štiav v celkovej výške -560.000,- Sk, hoci vedeli, že tieto nebudú mať z čoho uhradiť, pôžičky v lehotách splatnosti neuhradili, čím poškodenému W. C. spôsobili spoločným konaním škodu vo výške -18.588,60,- Eur.

Za to bol obžalovaný L. B. odsúdený podľa § 221 odsek 3 za použitia § 38 odsek 2, § 51 odsek 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody s probačným dohľadom vo výmere 3 (tri) roky. Súd prvého stupňa tiež obžalovanému podľa § 49 odsek 1 písm. a), § 51 odsek 2 Tr. zákona výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 2 (dva) roky a podľa § 51 odsek 4 písm. g) Tr. zákona /správne malo byť § 51 odsek 4 písm. h) Tr. zákona/ mu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze počas plynutia skúšobnej doby podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť zaplatiť poškodenému W. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., A. E. č. X/X, okres P. škodu vo výške -9.692,62 Eur.

Obžalovaný G. H. bol podľa § 221 odsek 2, za použitia § 38 odsek 3 a s prihladnutím na § 36 písm. j) Tr. zákona odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a), § 50 odsek 1 Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Samostatnými výrokmi v adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody súd prvého stupňa podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku obžalovaným L. B. a G. H. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahraďiť poškodenému W. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., A. E. č. X/X, okres P. škodu vo výške -18.588,60,- Eur a podľa § 288 odsek 2 Tr. poriadku poškodeného W. C. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný G. H., podľa ktorého je konaním predsedu senátu porušované právo na spravodlivý proces zaručený Ústavou SR aj článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Predseda senátu v priamom prenose zavádzal a menil jednotlivé svedecké výpovede, ako aj dôkazy v neprospech obžalovaných v tomto súdnom konaní z dôvodu, aby flagrantly klamstvom vytvoril právnu pôdu na odsudzujúci rozsudok, ktorý by zapadol do týchto pozmenených ako svedeckých výpovedí, tak aj pozmenených jednotlivých dôkazov. Svedok X. G. vo svojej svedeckej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že mu poskytol pôžičku vo výške -300 000,- Sk, ktoré mu vrátil, listinný dôkaz o tejto skutočnosti sa nachádza v trestnom spise. Týmto zámerným klamstvom mal predseda senátu v úmysle navodiť na súdnom pojednávaní v deň, kedy mal byť vyhlásený rozsudok v tejto trestnej veci dojem, že je podvodník, aby predmetný rozsudok zapadol do uvedenej klamlivej dôkaznej situácie. Toto sa jednalo i pri citovaní svedeckých výpovedí v súdnom konaní X. P., svedka Z. P. a ďalších svedkov, ako aj prekrúcaní rôznych dôkazov. Takýmto protiprávnym konaním predseda senátu maril spravodlivosti podľa § 344 Trestného zákona, pretože zámerné menil dôkazy v neprospech obžalovaných s úmyslom odobrenia týmito falošnými dôkazmi odsudzujúceho rozsudku. Listinný dôkaz Krajského súdu v Prahe, kde vystupoval v postavení poškodeného, pretože poskytol F. M. financie vo výške -50.000,- CZK za to, že tento mu sprostredkuje pôžičku vo výške 20 mil. CZK (českých korún) na vybudovanie prevádzky surových ovocných a zeleninových štiav, oboznámený na súdnom pojednávaní dňa 07.12.2021, považuje za jeden zo zásadných dôkazov, pretože preukazuje, že mal v úmysle vybudovať prevádzku na výrobu surových ovocných a zeleninových štiav. Finančná suma -50 000,- CZK bola vyplatená ako sprostredkovateľský poplatok za pôžičku. Tento listinný dôkaz je aj zásadným dôkazom v tom smere, že usvedčuje F. M. z krivej výpovede v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom vedenom pod ČVS:ORP-56/OEK-PD-2009. Krivo vypovedali prakticky všetci svedkovia v prípravnom konaní z toho dôvodu, aby mohli byť krivo obvinení a krivo obžalovaní. Ide o svedecké výpovede v prípravnom konaní X. P. a Z. P., pričom súdne konanie preukázalo presný opak. So F. M. spolupracovali až do marca 2008, on im sprostredkoval aj W. I.. Predseda senátu vyzval žalobcu a jeho ku záverečnej reči v rozpore so zákonom, keďže ešte nebolo riadne ukončené dokazovanie. Dňa 16.05.2007 podpísal W. I. pred notárom prehlásenie, že bola voči jeho osobe naplnená finančná suma vo výške -1.500.000,- CZK, ktorú on požadoval, aby mohol naplniť pôžičku vo výške 1 mil. USD (amerických dolárov) tak, ako to bolo uvedené v Zmluve o budúcej zmluve

zo dňa 11.05.2007. Suma -1.500.000,- CZK pozostávala z financií, na ktorú sa dovtedy poskladali on, L. B., B. X. a X. X.. W. C. o tomto všetko už vopred veľmi dobre vedel, avšak nechcel sa na tejto investícii spolupodieľať. Po podpísaní čestného prehlásenia W. I. pred notárom zo dňa 16.05.2007, teda, že W. I. prevzal finančnú sumu vo výške -1.500.000,- CZK a zároveň sa zaviazal do desiatich dní poskytnúť pôžičku vo výške 1 mil. USD, prejavil W. C. vstúpiť do ich spoločného obchodu a investovať peniaze, ktoré mu poskytla IO. C.. Tieto financie dal W. C. X. X., čo je preukázané listinnými dôkazmi a svedeckými výpoveďami svedkov v trestnom konaní vedenom na OR PZ v Trenčíne pod ČVS:ORP-114/OEK-TN-2009. W. C. poskytol financie X. X. len ako investíciu, pretože z poskytnutej pôžičky od W. I., by vrátil financie C. C. a ostatné financie by sa použili na vybudovanie prevádzky surových ovocných a zeleninových štiav, kde by aj on participoval. Keď ale W. I. pôžičku neposkytol a C. C. podala vo veci podvodu trestné oznámenie, tak W. C. v tejto trestnej veci na OR PZ v Trenčíne pod ČVS:ORP-114/OEK-TN-2009 krivo vypovedal tak, že financie od C. C. poskytol vo forme pôžičky L. B., ktoré mu tento nevrátil. Dôkazná situácia bola následne taká, že W. C. nielenže krivo obvinenému L. B. neposkytol žiadnu pôžičku, ale L. B. z týchto financií ani nič nedostal, takže ich ani nemohol použiť pre svoju potrebu. V januári roku 2008 bolo už jasné, že W. I. žiadnu pôžičku, na základe Zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 11.05.2007 neposkytne. Niekedy naj jar navštívili spoločnosť na vymoženie pohľadávok v Prahe, s ktorou uzatvoril zmluvu na vymoženie predmetnej pohľadávky voči W. I.. Následne podal na W. I. trestné oznámenie vo veci podvodu podľa § 221 Tr. zákona. W. C. sa rozhodol finančne vstúpiť do spolupráce až na základe písomného vyjadrenia W. I., v ktorom sa zaväzuje do konca roku 2008 vyplatiť obžalovanému financie vo výške 2 mil. CZK. Čo sa týka druhého bodu obžaloby, tu poukázal na to, že v tomto inkriminovanom období obžaloba nedisponuje vôbec žiadnymi svedkami, ktorými by vedela svoje tvrdenia podprieť. V tom čase už s nikým s uvedených svedkov v obžalobe nijako nespolupracoval, vôbec sa s nimi nestretával, ani nijakým iným spôsobom nekomunikoval. Je preukázateľné, že W. C. v období od júla do septembra roku 2008 neinvestoval financie v tej výške, ako je uvedená v tomto trestnom konaní. Značnú časť z týchto financií si W. C. požičal a spotreboval pre svoju vlastnú potrebu. Preto navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodí.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie i obžalovaný L. B.. Konštatoval, že predseda senátu zámerným spôsobom konania nezaslal obžalovaným nové listinné dôkazy (ktorý si vyžiadal dozorujúci prokurátor od Národnej banky SR a z Krajského súdu v Prahe, ktorý si vyžiadal Okresný súd Prievidza), aby sa s týmito novými listinnými dôkazmi nemohli včas riadne oboznámiť a následne sa k týmto novým listinným dôkazom náležite a riadne písomne vyjadriť. Takýmto konaním bolo preukázateľne porušené právo obžalovaných na spravodlivý súdny proces zaručený Ústavou SR a článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, zároveň bola porušená rovnosť zbraní. Trestné konanie vedené na OR PZ v Trenčíne pod ČVS:ORP-114/OEK-TN-2009 jednoznačne preukázalo, že W. C. je absolútne nedôveryhodný svedok aj v tomto trestnom konaní, pretože nielenže krivo vypovedal, ale aj krivo obvinil jeho osobu, aby prostredníctvom krivej výpovede dosiahol krivé obvinenie jeho osoby podľa § 221 Tr. zákona. W. C. v trestnom konaní pod ČVS:ORP-56/OEK-PD-2009 maril spravodlivosti takým spôsobom, keď doložil do tohto trestného konania falzifikáty vyhotovené W. I., o ktorých veľmi dobre vedel, že sú falzifikátmi. Trestné konanie pod ČVS:ORP-114/OEK-TN-2009 ďalej preukázalo, že W. C. investoval peniaze, ktoré mu požičala C. C. do ich spoločného projektu, ktorý mali v úmysle uskutočniť, pretože tieto financie dal X. X., čo toto trestné konanie jednoznačne preukázalo. X. X. nemal v tom čase povolenie od Národnej banky SR byť investorom, ktorý podniká v sektore finančných služieb v odbore investícií. Na súdnom pojednávaní viackrát požadovali od súdu zabezpečiť listinný dôkaz z Českej republiky, ktorý by potvrdzoval, že G. H. poskytol F. M. financie za sprostredkovanie pôžičky na projekt výroby surových ovocných a zeleninových štiav. Ďalej, že G. H. vypracoval projekt, ktorý F. M. odovzdal aj spolu s financiami. Tento listinný dôkaz mal usvedčiť F. M. z krivej výpovede v tomto trestnom konaní, keď vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že G. H. nikdy žiadnu pôžičku nesľuboval. Od súdu požadovali aj zabezpečiť svedeckú výpoveď W. C. v trestnom konaní vedenom na OR PZ v Trenčíne, kde podala C. C. trestné oznámenie na štatutárov nebankovej spoločnosti Benefit Invest, s. r. o. Táto svedecká výpoveď je diametrálne odlišná od jeho svedeckej výpovede v tomto trestnom konaní. V bode 2 obžaloby niet žiadnych svedkov, pretože v čase od júla do septembra roku 2008 nikto z uvedených svedkov v obžalobe s obžalovanými a s poškodeným nijakým spôsobom nespolupracoval, nestretávali sa, ba ani nekomunikovali, takže nemôžu o ničom svedčiť. F. M. preukázateľne krivo vypovedal v prípravnom konaní, čo preukazuje listinný dôkaz z Krajského súdu v Prahe, bol právoplatne odsúdený vo veci podvodu na nepodmienečný trest odňatia slobody. I. E. krivo vypovedal v prípravnom konaní, keď uviedol, že požičal G. H. pôžičku, ktorú mu on ale nevrátil, čo G. H.

listinnými dôkazmi na súdnom pojednávaní vyvrátil (doložil do súdneho spisu originály listín, z ktorých vyplýva, že G. H. odkúpil pohľadávku, ktorú mal M. P. voči I. E., časť tejto pohľadávky použil G. H. na vykonanie zápočtu a zvyšnú časť pohľadávky G. H. I. E. odpustil). I. E. bol právoplatne odsúdený vo veci podvodu na podmienený trest odňatia slobody. W. I. krivo vypovedal v prípravnom konaní, keď vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že vrátil G. H. pôžičku, čo podložil aj listinami. Skutočnosť však bola taká, že žiadne financie W. I. G. H. nevrátil a listiny, ktoré mali túto skutočnosť dosvedčovať, boli falzifikáty. W. I. bol obvinený za zločin podvodu a iba jeho smrť odvrátila obžalobu a právoplatné odsúdenie za predmetný trestný skutok. B. X. krivo vypovedala v tomto trestnom konaní, ako v prípravnom konaní, tak i v súdnom konaní. Vypovedala totiž, že požičiavala obžalovanému G. H. financie v súhrnnej výške cca 111 tisíc Eur, ktoré jej on ale nevrátil. Do tohto súdneho spisu doložili jej svedeckú výpoveď z iného súdneho civilného konania, kde vypovedala, že s obžalovanými vykonávala podnikateľské aktivity. V tomto trestnom súdnom spise sa nachádza právoplatný rozsudok vo veci civilného súdneho sporu vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 12C/37/2010, v ktorom žalovala B. X. práve G. H. o finančnú sumu 111 tisíc Eur. Súd v tomto konaní právoplatne rozhodol tak, že 85 % návrhu žaloby zamietol z toho dôvodu, že sa jednalo o investíciu a zvyšných 15 % uznal nárok žalobcu B. X., nie z toho dôvodu, že by sa jednalo o pôžičku, ale o bezdôvodné obohatenie sa žalovaného G. H.. Podotkol, že B. X. je právoplatne odsúdená vo veci podvodu na podmienený trest odňatia slobody. X. P. krivo vypovedal v prípravnom konaní na pokyn orgánov činných v trestnom konaní, aby mohli byť autentické falzifikáty vyhotovené zločincami W. I.. Na súdnom pojednávaní však zmenil svoju svedeckú výpoveď a priznal, že G. H. predmetné listiny vyhotovené W. I. nepodpísal. Takisto Z. P. na pokyn orgánov činných v trestnom konaní krivo vypovedal v prípravnom konaní, pričom na súdnom pojednávaní svoju svedeckú výpoveď zmenil. X. X. svedkov navádzal na krivé výpovede, to potvrdil napríklad M. P.. Listinný dôkaz Krajského súdu v Prahe jednoznačne preukazuje jeho nevinu. Obžalovaný žiadal odvolací súd, aby rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že ho oslobodí spod obžaloby v celom rozsahu.

V písomnom podaní zo dňa 26.01.2022 (doplnenie odvolania) obžalovaný G. H. uviedol, že predseda senátu na pojednávaní dňa 07.12.2021 vyzval prokurátora ako aj obžalovaného ku záverečnej reči v čase, kedy ešte nebolo vyhlásené ukončenie dokazovania v tejto trestnej veci. Predseda senátu ani nemohol ukončiť dokazovanie, keďže obžalovaného L. B. vôbec neoboznámil so zásadnými novými listinnými dôkazmi a jeho riadne neoboznámil s týmito novými zásadnými listinnými dôkazmi svedčiacimi v ich prospech. Zároveň predseda senátu im ani neumožnil sa písomne vyjadriť k týmto zásadným novým listinným dôkazom, čo len preukazuje, že dokazovanie predseda senátu ani ukončiť nemohol. Oboja poukázali na listinný dôkaz (nachádzajúci sa v tomto trestnom spise) W. I., ktorý je napísaný jeho vlastnou rukou a v ktorom sa mu zaväzuje vyplatiť financie vo výške 2 mil. CZK do konca roka 2008. Túto skutočnosť potvrdil W. I. aj vo svojej svedeckej výpovedi pred vyšetrovateľom v tomto trestnom konaní. Na základe tejto skutočnosti W. C. sa podieľal na financovaní ich spoločných zámerov od obdobia júl až september roku 2008. Je potom preukázané, že ak niekto spáchal podvod na poškodenom W. C., tak to musel byť jedine W. I., pretože uviedol vymáhačskú spoločnosť do omylu a spôsobil poškodenému W. C. finančnú škodu. V čase opätovného rozhodnutia okresným súdom, dňa 07.12.2021 v tomto trestnom konaní bola dôkazová situácia ešte v omnoho väčšom merítku naklonená v prospech oboch obžalovaných, a aj napriek tejto skutočnosti predseda senátu uznal oboch obžalovaných vinnými, čím konal v rozpore s uznesením odvolacieho súdu. Opätovne navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že oslobodí oboch obžalovaných spod obžaloby a podá návrh na disciplinárne stíhanie sudcu U. X. N..

Dňa 31.01.2022 bolo súdu prvého stupňa doručené písomné podanie zo dňa 27.01.2022 obžalovaného L. B. (doplnenie odvolania). Tvrdil v ňom, že rozsudok súdu prvého stupňa nie je možné považovať za spravodlivý, keďže dokazovanie zostáva otvorené. Dokazovanie vo veci ani nemohlo byť ukončené, keďže ho súd vôbec neoboznámil s dvoma zásadnými listinnými dôkazmi, o ktorých existencii nemal vôbec žiadnej vedomosti, a tieto listinné dôkazy sú zásadného charakteru, svedčiacie v prospech obžalovaných. Súd bol zo zákona povinný písomne zaslať tieto listinné dôkazy obojmu obžalovanému a dať im priestor ako na oboznámenie s týmito dôkazmi, tak aj priestor na písomné vyjadrenie sa ku týmto listinným dôkazom, bez toho ani nemalo byť vytýčené súdne pojednávanie. Listinný dôkaz zaslaný Krajským súdom v Prahe svedčí o jeho nevine v bode 1. obžaloby. Potvrďuje, že F. M. im prisľúbil sprostredkovanie pôžičky na projekt, ktorý mu písomne predostrel a G. H. mu zaplatil aj sprostredkovateľský poplatok. Keď ale F. M. nezabezpečil financie na projekt od podvodníka U. B., v roku 2006 im oznámil, že im tieto peniaze zabezpečí od W. I., s ktorým sa zoznámil. Dňa

02.08.2006 bolo F. M. poskytnutých cca -150.000,- CZK pre W. I., aby im boli poskytnuté peniaze na uvedený projekt. Kópia príjmového dokladu sa nachádza aj v tomto trestnom spise. W. C. bol o tomto všetkom oboznámený, uvidel, že F. M. sa poskytli nemalé finančné prostriedky a následne sa začal teda aj W. C. finančne investične podieľať na ich spoločných zámeroch, keďže mal v úmysle byť ich súčasťou. W. C. vo svojej svedeckej výpovedi jasne uviedol, že mu povedal, že financie majú prísť od F. M., čo je samozrejme pravdou. V tom čase W. I. vôbec nepoznali a F. M. im prisľúbil poskytnutie pôžičky, ktoré mu poskytne W. I.. To je jasný dôkaz, že W. C. v žiadnom prípade nemohol byť jeho osobou uvedený do omylu. X. X. taktiež investoval financie, avšak chcel byť súčasťou iného, svojho podnikateľského zámeru. Túto skutočnosť potvrdil aj Okresný súd Prievidza v rozsudku pod sp. zn. 12C/37/2010, kde v odôvodnení rozsudku súd jasne uviedol, že B. X. investovala svoje financie do spoločného projektu.

Prokurátor v písomnom vyjadrení k písomne odôvodneným odvolaniam obžalovaných G. H. a L. B. uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný, za zákonné považuje aj konanie, ktoré predchádzalo vyhláseniu tohto rozsudku. Súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami nevyhnutnými pre vydanie tohto rozhodnutia. Z výpovede obvineného L. B., G. H. z prípravného konania, ale aj samotného poškodeného C. je zrejmé, že na zbere finančných prostriedkov na zabezpečení zábezpeky pre W. I. sa poškodený C. nepodieľal. Preto tvrdenie obžalovaného H. v tom smere, že C. podviedol vlastne I. a nie obžalovaní, vôbec nezodpovedá vykonanému dokazovaniu, jeho výpoveď je tendenčná, v rozpore s ostatnými vykonanými dôkazmi, motivovaná snahou zbaviť sa vlastnej trestnej zodpovednosti. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že na financovaní zábezpeky pre W. I. sa podieľal svedok X. spoločne s ľuďmi, ktorých on na tento účel zabezpečil spoločne s obžalovanými. Aj napriek tomu, že bol F. M. stíhaný za podvod voči obžalovanému H. mu v roku 2006 uhradili sprostredkovateľský poplatok za údajné vybavenie úveru, ktorým chceli získať od podvodníka B. peniaze na projekt. Obžalovaný H. pri zabezpečovaní finančných prostriedkov teda vedel, že komunikuje s pochybnými osobami, dokonca podľa vlastného tvrdenia odovzdal sprostredkovateľský poplatok do rúk človeku, ktorý ho dva roky pred tým podviedol, pričom mu mal zabezpečiť peniaze od ďalšieho podvodníka. Z výpovede poškodeného C., ale aj svedkyne O. a ďalších je zrejmé, že následne začali obžalovaní okrem vlastného nerozumného sebazadlžovania sa, za účelom získania ďalších finančných prostriedkov, tieto vylákať od hocikoho, pričom najmä obžalovaný H. tieto nereálne projekty predával ako božie dielo, podieľanie sa na božom dobre, čím zneužíval vieru a jednoduchosť ľudí, pričom obžalovaní sľubovali týmto osobám, ktoré im poskytnú pôžičku, nereálne vysoké úroky, či odmeny za poskytnutie pôžičky aj napriek tomu, že žiadny reálny projekt nemali, za účelom zriadenia závodu na výrobu surových štiav, za obdobie 4 rokov sa od rečí nikam neposunuli, čo možno považovať za jednoznačný dôkaz nezrealizovateľnosti ich projektu. Obžalovaní, ale najmä obžalovaný H., ktorý nemal žiadne oficiálne zamestnanie, či povolanie, z ktorého by v čase skutku, teda v rokoch 2006 až 2008 vykazoval akýkoľvek príjem, žili z peňazí, ktoré vylákali, okrem iného aj od poškodeného C., pričom z dokazovania je zrejmé, že z týchto peňazí od svojich veriteľov v sledovanom období obžalovaný B. aj zafinancoval rodinnú dovolenku do Afriky pre svoju rodinu, požičiavali si auto, ktoré používali na údajné obchodné cesty. Je zrejmé, že obžalovaný so žiadnou osobou uvedenou v spise nepodpisoval žiadnu zmluvu o investovaní, či tichom spoločenstve, ak nejakú zmluvu podpísal, tak podpísal zmluvu o pôžičke, čo plne zodpovedá nielen výpovedi poškodeného alebo svedka X. a ďalších. Z dôkazov, tak ako boli zabezpečené v prípravnom konaní, vo vzťahu k obom skutkom obžaloby vyplýva, že najprv L. B. konaním opísaným v skutku 1 a obaja obvinení konaním opísaným v skutku pod bodom 2 bez reálneho finančného krytia, bez reálneho projektu na výstavbu závodu na výrobu štiav pod zámienkou vysokého zhodnotenia od poškodeného vylákali pôžičky v celkovej výške -28.281,22 Eur, finančné prostriedky na svoje aktivity získavali, či už vlastným nerozumným zadlžovaním sa, prípadne zadlžovaním svojej rodiny, či tretích osôb, v dôsledku čoho si museli byť vedomí, že nebudú spôsobilí svoje záväzky vo vzťahu k poškodenému C. splatiť. Preto prokurátor navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaných podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Obžalovaný L. B. v ďalšom svojom písomnom vyjadrení (písomná replika) k písomnému vyjadreniu prokurátora k písomne odôvodneným odvolaniam obžalovaných tvrdil, že v tomto trestnom konaní sú krivé výpovede prakticky všetkých svedkov, ktorí na súdnom pojednávaní svoje svedecké výpovede z prípravného konania totálne zmenili (Z. P., X. P., W. C., atď.) alebo krivé svedecké výpovede iných svedkov, ktoré boli vyvrátené listinnými dôkazmi (I. E., B. X., F. M., W. I., W. C., atď.). Všetky dôkazy, ktoré zasielali obaja obžalovaní sa do trestného spisu nedostali. Dozorujúci prokurátor spolu s vyšetrovateľom uviedli oboch obžalovaných do omylu, čím ich takýmto protiprávnym konaním poškodili na právach (v

tomto prípade na právach obhajoby), čím sa dopustili spáchania trestného činu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 Trestného zákona a marenia spravodlivosti podľa § 344 Trestného zákona. Dozorový prokurátor nechal vypracovať falošný písmo-znalecký posudok, aby urobil dôveryhodnými svedkami W. C., X. X., B. X. a C. C.. Títo všetci svedkovia totiž doložili do rôznych trestných konaní listiny vyhotovené W. I. (preukázateľné falzifikáty), o ktorých veľmi dobre vedeli, že sú falzifikátmi, aby prostredníctvom týchto falzifikátov dosiahli krivého obvinenia G. H.. Aby sa stali títo zločineckí svedkovia svedkami dôveryhodnými, nechal vypracovať dozorový prokurátor falošný písmo-znalecký posudok, ktorý mal dokazovať autentickosť podpisov obvineného G. H. na falošných listinách vyhotovených W. I.. To, že písmo-znalecký posudok je falošný, nepreukázala len svedecká výpoveď svedka X. P. na súdnom pojednávaní, ktorý kategoricky poprel prítomnosť G. H. v čase podpisu na inkriminovanom mieste, ale kategoricky poprel aj samotné podpísanie listín obžalovaným G. H.. W. I. dňa 16.05.2007 čestným vyhlásením potvrdil, že mu bol vyplatený poplatok za poskytnutie budúcej pôžičky vo výške -1.500.000,- CZK. V tejto finančnej sume sa nenachádzali žiadne financie poškodeného W. C.. Na základe tohto čestného prehlásenia W. I. a zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 11.05.2007 však W. C. nahovoril C. C., aby táto zobrala úver od nebankovej spoločnosti Benefit Invest, s. r. o. a tieto mu následne poskytla, ktoré on následne poskytol X. X.. Na spoločnom financovaní ich zámerov sa W. C. v roku 2007 začal podieľať na základe čestného prehlásenia W. I., ktorý potvrdil prevzatie príslušného poplatku, a teda zaviazal sa poskytnúť do 25.05.2007 pôžičku vo výške 1 mil. USD. W. C. sa ďalej začal podieľať na ich spoločnom financovaní v júli roku 2008 práve na základe písomného prehlásenia W. I., kde sa zaväzuje splatiť pôžičku do rúk G. H. do konca roku 2008 vo výške 3 mil. CZK. X. G. G. H. prisľúbil navýšenie istiny o 100 %, na základe príslubu od W. I.. Keďže ale W. I. podviedol, vrátil G. H. X. G. príslušnú istinu, s čím X. G. samozrejme súhlasil. Takže finančne stratový na podvode W. I. bol nakoniec G. H..

Písomné vyjadrenie (písomná replika) k písomnému vyjadreniu prokurátora k písomne odôvodneným odvolaniam obžalovaných podal i obžalovaný G. H.. Mal za to, že súd prvého stupňa porušil právo na spravodlivý súdny proces zaručené Ústavou Slovenskej republiky aj článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zásadu rovnosti zbraní, ako aj zásadu nestranného sudcu. Písomné vyjadrenie prokurátora je celé postavené na vode, obsahuje množstvo flagrantných lží. Z. P. na súdnom pojednávaní jednoznačne potvrdil, že mu predložil projekt, na základe ktorého žiadal tento projekt financovať úverom.

Poškodený W. C. vo svojom písomnom podaní k písomne odôvodneným odvolaniam obžalovaných zo dňa 21.06.2022 urobenom elektronickými prostriedkami bez kvalifikovaného (zaručeného) elektronického podpisu uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za primeraný a s názorom prokurátora sa stotožnil. V auguste 2008 boli v Tesco - Prievidza on, B. a H. spolu za jedným stolom. H. čítal inzertné noviny Prievidzsko, kde hľadal nové úvery, aby ho mohol vydierať, aby tieto následne vybral a odovzdal do rúk H. a B. ako pôžičku. H. našiel COFIDIS a prikázal mu nech koná, t. j. vyberie im ďalší úver. B. zavolať a po 1 až 2 minútovom rozhovore s COFIDISOM zo svojho mobilu mu tento odovzdal do jeho rúk. Dal COFIDISU svoje údaje, na účet mu prišlo 20.000,- Sk. H. mu prikázal, aby si -1.600,- Sk nechal na prvú splátku a zbytok im dal, takže -18.400,- Sk obžalovaným H. a B. odovzdal v požičanom aute, tak ako od neho požadovali. Tvrdil, že obžalovaný L. B. dodnes nerešpektuje rozhodnutie súdu, na základe rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 5Co/920/2015 zo dňa 24.06.2016 je povinný mu uhradiť -1.765,70,- Eur s 9,5 % úrokom z omeškania ročne od 03.04.2009 do zaplatenia, a to do 3 dní.

V ďalšom písomnom podaní zo dňa 23.06.2022 urobenom poškodeným W. C. rovnako elektronickými prostriedkami bez kvalifikovaného (zaručeného) elektronického podpisu tvrdil, že úver od COFIDISU bol vo výške -40.000,- Sk a nie -20.000,- Sk, ako pôvodne uviedol. Úver bral 20.08.2008, obžalovaným následne odovzdal -38.400,- Sk do ich rúk v požičanom aute, niekde na parkovisku, ostatných -1.600,- Sk mu obžalovaní nechali na prvú splátku. V prílohe podania zaslal zoskenovaný dôkaz aj žiadosť (pokus o zmier), určený pre COFIDIS zo dňa 08.04.2009, kde ich žiada o odklad splátok z dôvodu jeho insolventnosti. Peniaze bral pre potrebu obžalovaných - B., H.. Vyvracia tým lož, že nevedeli o COFIDISE.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok (podľa § 293 odsek 5 Tr. poriadku per analogiam) v neprítomnosti obžalovaného L. B. a poškodeného W. C. v rámci konečného návrhu uviedla, že

napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a preto navrhla obe odvolania obžalovaných ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Obžalovaný G. H. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že aj naďalej zotrúva na všetkých jeho ústnych a písomných vyjadreniach vo veci s tým, že sa necíti byť vinný zo spáchania žalovanej trestnej činnosti a tak, ako sa už vyjadril predtým v písomnom odôvodnení jeho odvolania a žiada, aby ho súd spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaných L. B. a G. H. podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 06. decembra 2022, na podklade v zákonnej lehote podaných odvolaní oboch obžalovaných preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť odvolateľmi napadnutých výrokov o vine a treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku. Uvedeným postupom zistil, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné (opätovne) zrušiť v celom rozsahu, nakoľko je chybný pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení, tiež preto, že sa súd prvého stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie /§ 321 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/ pričom na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku je súčasne na podklade vykonaných už všetkých dostupných dôkazov (po doplnení dokazovania v intenciaciach uznesenia krajského súdu, ktorým už raz zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v posudzovanej veci) nevyhnutné obžalovaných L. B. a G. H. v zmysle ustanovenia § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby oslobodiť, pretože nebolo nezvratne, bez akýchkoľvek rozumových pochybností dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní stíhaní na podklade podanej predmetnej obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry.

Aj keď je obžalovaný dôvodne podozrivý, že sa dopustil zažalovaného trestného činu, avšak výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nie sú jednoznačné, a neexistuje ucelená reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, treba obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodiť spod obžaloby (viď judikát R 14/1964).

Porušenie povinnosti zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností a na to nadväzujúcich povinností orgánov činných v trestnom konaní ustanovených v § 2 odsek 10 Tr. poriadku nie je procesnou chybou v zmysle § 241 odsek 1 písm. f) Tr. poriadku, resp. § 244 odsek 1 písm. h) Tr. poriadku a nie je sankcionované rozhodnutím o odmietnutí obžaloby a vrátení veci prokurátorovi naposledy označených ustanovení. Sankciou v tomto prípade predstavuje neunesenie dôkazného bremena prokurátorom v súdnom konaní, a to vo vzťahu ku všetkým skutkovým zisteniam, relevantným ako kvalifikačný moment z hľadiska uznania viny, čomu zodpovedá výrok podľa § 285 písm. a) alebo písm. c) Tr. poriadku, alebo skutková a kvalifikačná úprava žalovaného činu v prospech obžalovaného (viď judikát R 118/2014).

Úvodom je potrebné uviesť, že posudzovaná trestná vec už bola v minulosti odvolacím súdom preskúmaná, a to odvolacím Krajským súdom v Trenčíne a jeho vydaným uznesením pod sp. zn. 2To/51/2019 zo dňa 12. novembra 2020 bol rozsudok súdu prvého stupňa pod sp. zn. 1T/195/2016 zo dňa 30. januára 2019 zrušený podľa § 321 odsek 1 písm. b), písm. c) Tr. poriadku s tým, že podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku odvolací súd vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Uvedeným rozsudkom súdu prvého stupňa boli obžalovaní L. B. a G. H. uznaní vinnými, a to konkrétne obžalovaný L. B. v bode 1) a 2) z pokračovacieho trestného činu zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Tr. zákona sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a sčasti samostatným konaním a obžalovaný G. H. v bode 2) z pokračovacieho trestného činu prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona. Za to bol obžalovaný L. B. odsúdený podľa § 221 odsek 3 za použitia § 38 odsek 2, § 51 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, s uložením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného, ktorého výkon mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a), § 51 odsek 2 Tr. zákona podmienčne odložený na skúšobnú dobu 2 (dva) roky. Podľa § 51 odsek 4 písm. g) Tr. zákona súd prvého stupňa uložil tomuto obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze počas plynutia skúšobnej doby podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, pričom mu súčasne bola podľa §

287 odsek 1 Tr. poriadku (v adhéznom konaní) uložená povinnosť zaplatiť poškodenému W. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., A. E. č. X/X, okres P. (ďalej len „poškodený“) škodu vo výške -9.692,62 Eur. Obžalovaný G. H. bol podľa § 221 odsek 2 za použitia § 38 odsek 3 a s prihliadnutím na § 36 písm. j) Tr. zákona odsúdený na trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a), § 50 odsek 1 Tr. zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. Samostatnými výrokmi (v adhéznom konaní) súd prvého stupňa podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku obžalovaným L. B. a G. H. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému škodu vo výške -18.588,60 Eur a podľa § 288 odsek 2 Tr. poriadku poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

V preskúmvanej trestnej veci po podaní obžaloby a vykonaní dokazovania na súde prvého stupňa preukázateľne vznikli pochybnosti nielen o tom, či sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní L. B. a G. H. trestne stíhaní (nezistená dôvodnosť, zákonnosť a spravodlivosť aplikovania ustanovenia § 221 Tr. zákona), ale aj to, či skutok vo vzťahu k obžalovanému G. H. v kontexte ustanovenia § 10 odsek 2 Tr. zákona má vôbec znaky trestného činu (či ide o prečin).

Na tieto nedostatky poukázal odvolací súd (vo veci vedenej pod sp. zn. 2To/51/2019), kedy v rámci odvolacieho konania zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa pod sp. zn. 1T/195/2016 zo dňa 30. januára 2019 je chybný pre neúplnosť jeho skutkových zistení i preto, že sa súd prvého stupňa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie s tým, že na objasnenie veci treba tiež vykonať ďalšie dôkazy. Odvolací súd súdu prvého stupňa nariadil, aby v ďalšom konaní vykonal dôsledné preverenie obhajobných tvrdení oboch obžalovaných, doplnil dokazovanie dostupnými dôkazmi, najmä zabezpečením relevantnej časti vyšetrovacieho materiálu orgánov činných v trestnom konaní na území Českej republiky (podozrivý F. M., poškodený G. H.) a na území Slovenskej republiky (ČVS:ORP-114/OEK-TN-2009, vedeného OR PZ, OKP Trenčín), prípadne, aby zabezpečil ďalšie dostupné a nevyhnutné dôkazy pre náležité objasnenie skutkového stavu.

Súd prvého stupňa preto v intenciách odvolacieho súdu následne okrem iného správne oboznámil zabezpečený rozsudok Mestského súdu v Prahe, Česká republika pod p. zn. 10T 16/2008 zo dňa 03. novembra 2010 (právoplatný dňa 01. marca 2011 v spojení s uznesením Vrchného súdu v Prahe, Česká republika pod sp. zn. 12 To 5/2011 zo dňa 01. marca 2011), správu Národnej banky Slovenska zo dňa 10.06.2021 a vyšetrovací spis OR PZ, OKP Trenčín pod ČVS:ORP-114/2-OVK-TN-2009. Napriek skutočnostiam, ktoré súd prvého stupňa pri doplnenom dokazovaní zistil, nedôslednou aplikáciou ustanovenia § 2 odsek 12 Tr. poriadku dospel (opätovne tak, ako predtým a nesprávne) k rovnakému skutkovému i právnomu záveru, že sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní L. B. a G. H. trestne stíhaní a že tieto skutky vykazujú u obžalovaného L. B. pod bodom 1) a 2) formálne znaky pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písm. a) Tr. zákona sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a sčasti samostatným konaním a u obžalovaného G. H. v bode 2) znaky pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona.

Odvolací súd pri takomto procesnom postupe zo strany súdu prvého stupňa (opätovne) zistil pochybenie. Je to odôvodnené nielen tým, že dôkazná situácia v súčasnosti ešte viac vyznieva v prospech oboch obžalovaných, v dôsledku čoho vznikli relevantné pochybnosti o priebehu skutkového deja premietnutého do podanej obžaloby, ale aj tou skutočnosťou, že súd prvého stupňa si sčasti sám protirečí v rámci svojich úvah prezentovaných v odôvodnení napadnutého rozsudku. Na jednej strane totiž tvrdí, že mal preukázané, že obaja obžalovaní mali podnikateľský zámer vybudovať závod na výrobu štiav (nemali žiaden projekt, garancie ani žiadne finančné prostriedky na realizovanie tohto zámeru, pričom finančné prostriedky si samotní obžalovaní, resp. prostredníctvom iných osôb zabezpečovali bráním úverov od nebankových spoločností, čím sa zadlžovali), no naproti tomu na strane druhej tvrdenie obžalovaných, že poškodený jeho finančné prostriedky vložil do podnikania ako investíciu, považoval za nelogické. Súd prvého stupňa tiež tvrdí, že z prevedeného (správne by malo byť vykonaného) dokazovania vyplýva, že obžalovaní už v roku 2004 chceli realizovať svoj podnikateľský zámer s tým, že aj svedkovi F. M. poskytli za vybavenie úveru -50.000,- Kč.

Bez ohľadu na materiálny (finančný) a vedomostný potenciál (odborné skúsenosti aj vzhľadom na špecifickosť zamýšľanej výrobnéj a obchodnej činnosti) obžalovaných L. B. a G. H. podnikateľ, teda vykonávať sústavnú činnosť samostatne podnikateľmi vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za

účelom dosiahnutia zisku (§ 2 odsek 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka), nemožno ich požičiavanie finančných prostriedkov od viacerých (fyzických alebo právnických osôb), bez dôsledného zisťovania spojeného s relevantným a nespochybniteľným preukázaním nielen dôvodu, ale aj výšky požičanej sumy (v preskúmvanej veci vo vzťahu k poškodenému) hodnotiť ako trestný čin podvodu (§ 221 Tr. zákona). Uvedenému navyš bráni tá skutočnosť, že úmyselná forma zavinenia obžalovaných L. B. a G. H., ktorá sa pri tomto trestnom čine vyžaduje, nebola týmto obžalovaným v priamej súvislosti s tým, že by poškodeného uviedli do omylu alebo využili jeho omyl (obžalovaní by poškodenému tvrdili, že majú záujem o podnikanie, čo by však bolo v rozpore so skutočnosťou a napriek tomu by od neho vylákali finančné prostriedky), vykonaným dokazovaním preukázaná. Aj uvedené bolo naznačené ako alternatíva, ktorú nie je možné bez rozumových pochybností vylúčiť, vyplývajúca z už citovaného skoršieho uznesenia odvolacieho krajského súdu

Je možné viesť trestné konanie samostatne, prípadne súbežne s civilným sporovým konaním, ktorého predmetom je splnenie povinnosti žalovaným (žalovanými) spočívajúcej v zaplatení sumy (§ 137 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok- v skratke CMS), na takýto postup však musia byť splnené zákonné podmienky. Prípadné záväzkové vzťahy medzi obžalovanými L. B. a G. H. a poškodeným W. C. by preto nemali byť primárne riešené v trestnom konaní, pokiaľ konanie obžalovaných nebude vykazovať znaky trestného činu (trestných činov), resp. si vyžaduje vykonanie dokazovania, ktoré by presahovalo potreby trestného konania. Účelom trestného konania je tiež náležité zistenie trestných činov a v nadväznosti na to spravodlivé potrestanie páchatelov, a preto nemožno uznať obžalovaných L. B. a G. H. za vinných z trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zákona, ak nie je hodnoverným spôsobom preukázaná výška škody (písomnými zmluvami o pôžičke, resp. hodnovernými svedkami, ktorí boli okrem obžalovaných a poškodeného osobne prítomní pri odovzdaní a prevzatí peňazí v sume, ktorá je uvedená v skutkovej vete výroku o vine v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa pri obidvoch obžalovaných), ani samotný úmysel obžalovaných uviesť do omylu poškodeného.

Ak by odvolací súd aproboval takto vedené trestné konanie, nemožno do budúcnosti vylúčiť, že by mohla nastať absurdná situácia, na základe ktorej by sa trestné konanie zbytočne a nedôvodne viedlo proti obžalovanému (obžalovaným), ktorého zmluvný záväzok voči poškodenému nie je preukázaný listinnými dôkazmi, resp. hodnovernými svedkami, pokiaľ zmluvný vzťah nevyžaduje písomnú formu zmluvy.

Pre úplnosť treba dodať, že ak by aj poškodený poskytol finančné prostriedky obžalovaným L. B. a G. H. vo výške, v akej sa obom obžalovaným žalovanými skutkami kladie za vinu (čo však tiež nebolo hodnoverne preukázané), tak v situácii, ak by ich poškodený obžalovaným odovzdal opakovane titulom pôžičky a bez prípadného úroku, ktorý mu platná právna úprava umožňuje (§ 658 odsek 1 zákona č. 40/194 Zb. Občianskeho zákonníka), je skutočne len ťažko aj z hľadiska zdravého rozumu a logiky predstaviteľné, že poškodený by nemal reálny záujem s obžalovanými podnikat'. Uvedenú verziu skutkového deja nepriamo podporujú aj vypočutí svedkovia C. C. (ako bývalá manželka poškodeného uviedla, že ju v apríli 2007 poškodený s obžalovaným L. B. žiadali o ručenie k úveru, poskytnutý úver vo výške -300.000,- Sk mal údajne poškodený vložiť na účet obžalovaného G. H.) a W. C. (ide o otca poškodeného, ktorý poškodenému odovzdal celkovo -130.000,- Sk, poškodený za ním prišiel aj v septembri 2008, kedy za účelom rozbehu podnikania obžalovanými od neho žiadal, aby založil svoj byt, nakoľko potrebujú -500.000,- Sk - 600.000,- Sk). Na margo súdom prvého stupňa tvrdeného právneho názoru, že pôžičku je možné uzatvoriť aj konkludentne (mlčky) odvolací súd uvádza, že takýto právny názor nemôže v žiadnom prípade obstáť a byť akceptovateľným, už len prinajmenšom z dôvodu, že takýto spôsob uzatvorenia pôžičky zákon neupravuje, resp. vylučuje (pôžičku možno uzatvoriť buď písomne alebo ústne, čo expressis verbis celkom jasne a zrozumiteľne vylučuje iné ďalšie formy jej uzatvorenia, teda aj formu konkludentne urobeného právneho úkonu, mlčanie bez pochyby nie je ústnym prejavom). Prítom práve z preukázaných skutkových okolností vyplýva najpravdepodobnejší záver o tom, že poškodený W. C. svoje finančné prostriedky ich odovzdávaním obžalovaným, tieto poskytoval ako investície do spoločného budúceho podnikateľského projektu, do ktorého mal byť zapojený v budúcnosti i on osobne, s prihliadnutím na svoje odborné pracovné skúsenosti. Odvolací súd dodáva, že je len ťažko predstaviteľné, aby poškodený opakovane, bez akejkoľvek aspoň čiastočnej minimálnej garancie (zábezpeky ich vrátenia), opakovane (niekoľkokrát) poskytoval (konkludentne-mlčky) pôžičky obžalovaným.

Odvolačí súd v dôsledku vyššie uvedených dôvodov nemohol opomenúť platnú a v každom prípade záväznú zásadu „in dubio pro reo, t. j. v pochybnostiach v prospech obvineného či obžalovaného“ (prezumpcia nevinu podľa § 2 odsek 4 Tr. poriadku a garantovanú aj v rámci čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a i Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná) a túto potom v posudzovanej trestnej veci aj ex officio aplikovať.

Z týchto dôvodov potom odvolací súd z podnetu dôvodne podaných odvolaní obžalovaných L. B. a G. H. zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku v celom rozsahu (výrok pod bodom I.) s tým, že obžalovaných L. B. (výrok pod bodom II.) a G. H. (výrok pod bodom III.), na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku a podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodil spod obžaloby (tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku), pričom podľa § 288 odsek 3 Tr. poriadku obligatórne poškodeného W. C. s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces (výrok pod bodom IV.) tak, ako je to tiež uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na druhej strane pre úplnosť odvolací súd musí konštatovať, že niektoré písomné vyjadrenia obžalovaných voči sudcovi prvostupňového súdu či prokurátorovi presiahli rámec očakávaného akceptovateľného dôstojného správania sa procesnej strany, pretože tieto dosahujú charakter hrubých invektív a v žiadnom prípade nemôžu obstať ako obhajobné argumenty v rámci ich zákonných procesných práv.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.